

፳፪፣ ወለእመ መጽኤ አበዊሆን ወአጋዊሆን ይሳነኩክሙ ንብሎሙ መሐርዎሙ እስመ ኢየሁዕኤ አንስቲያሆሙ እምቀትል እስመ አኮ አንትሙ ዘወሀብክምዎሙ በእማንቱ መዋዕል ኢትነስሐ፣

አባቶቻቸውና ወንድሞቻቸውም ይጣሏቸው ዘንድ ቢመጡ ሚስቶቻቸውን ወደ ጦርነት አላወጡምና ማሯቸው፣ በዚያ ወራት ልጆቻቸውን እናንተ የሰጣችኋቸው አይደለምና አትጸጸቱ እንላቸዋለን አሏቸው፣

፳፫፣ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ ብንያሚ ወነሥኤ አንስተ በኋላቋሆሙ እምእለ ይትዋነያ ወተማሠጥምን ወአተወ ወገብሩ ውስተ ርስቶሙ፣

የብንያም ልጆችም እስራኤል እንደ ነገሯቸው አደረጉ፣ ከሚጫወቱት ልጆች በቀጥራቸው መጠን ሴቶችን ነጥቀው ይዘው ወደርስታቸው ተመለሱ፣

ወነደቁ ሎሙ አህጉረ ወነበሩ ውስቴቶን፣

እኒህንም ሴቶች ይዘው ተመልሰው የጠፋውን አገር አቅንተው ኖሩ፣ «ወለአህጉሪ ሆሙኒ አውዳይዎን በእሳት» ብሎ ነበርና እንዲህ አለ፣

፳፬፣ ወአተወ እምህየ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ውስተ ሕዝቡ ወውስተ ነገዱ ወአተወ እምህየ ብእሲ ብእሲ ውስተ ርስቱ፣

የ፳ኤል ልጆችም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደየወገናቸው ገቡ፣ ነገደ ብንያምም አንዱም አንዱ ከሴሎ ተነሥተው ወደርስታቸው ገቡ፣

፳፭፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልሎሙ ንጉሥ ለ፳ኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር፣

በዚያም ወራት ለ፳ኤል ንጉሥ አልነበራቸውምና አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር፣ ሐተታ የማይገባ ሥራ መሥራታቸው የሚሠራ የሚቀጣ ንጉሥ ባይኖራቸው ነው ለማለት፣ ንጉሥ የሚነግሥበት ጊዜም ደርሷልና አልፎ አልፎ አነሣው፣

ተፈጸመ ኦሪት ዘመሳፍንት የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ።

ለእግዚአብሔ ክብር ምስጋና ይግባው፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

ኦሪት ዘሩት

ዜና ዘሩት ሲል ነው፣ የሩትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፣ ይህ አርእስት ነው፣ ፫ቱ ፫ት ለመጻሕፍት አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ እሷ ግን ነገሯን «ወኮነ በመዋዕል ይኳንኑ መሳፍንት» ብላ ትጀምራለች።

ምዕራፍ ፩

፩፣ ወኮነ በመዋዕል ይኳንኑ መሳፍንት መጽአ ረኅብ ውስተ ብሔር፣

መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ተደረገ፣ በሀገሩ ረኅብ ሆነ፣ ኮነ ያለውን መጽአ ረኅብ ብሎ ገለጠው፣

ወሐረ ፩ ብእሲ እምቤተልሔም ዘይሁዳ ከመ ይንበር ውስተ ሐቅል ሞዓብ ውእቱ ውብእሲቱ ወ፪ቱ ደቂቁ፣

አንድ ሰው ከሚስቱና ከሁለቱ ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር ዘንድ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተልሔም ተነሥቶ ወደ ሞዓብ ሔደ፣

፪፣ ወስሙ ለውእቱ ብእሲ አቤሚ ሌክ ወስመ ብእሲቱ ኑሐሚን፣

የዚያ ሰው ስሙ አሚቤሌክ ነው፣ የሚስቱም ስም ኑሐሚን

ይባላል፣ ኑሐሚን ማለት ጥዕምት ፍሥሕት ብዝሃት ማለት ነው፣

ወአስማተ ደቂቁ ፪ቱ መሐሎን ወኬሌዎን ኤፍራታውያን እም ቤተልሔም ዘይሁዳ ወሐሩ ውስተ ሐቅል ሞዓብ ወነበሩ ህየ፣

የሁለቱ ልጆቹም ስማቸው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም ወገን የሚሆኑ የኤፍራታ ሰዎች መሐሎንና ኬሌዎን ይባላል፣ እነሱም ወደ ሞዓብ አውራጃ ሔደው በዚያ ተቀመጡ፣

፫፣ ወሞተ አቤሚሌክ ምታ ለኑሐሚን ወተርፈት ይእቲ ወደቂቃ ፪ኤሆሙ፣

የኑሐሚን ባሏ አቤሚሌክ በሞዓብ ሞተ፣ እርሷ ከሁለቱ ልጆቿ ጋራ ብቻዋን ቀረች፣

፬፣ ወነሥኤ ሎሙ አንስተ ሞዓብ ወያተ ስማ ለአሐቲ አርፍ ወስማ ለካልዕታ ሩት ወነበሩ ህየ ወአከለ ፲ተ ዓመተ፣

እነሱም ዘመድ እናብጅ ብለው ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ፣ /ሞዓባውያት ሴቶችን አገቡ/፣ የአንዲቱ ስሚ ዑርፍ የሁለተኛዬቱ ስሚ ሩት ይባላል፣ በዚያም አሥር ዓመት ያህል ኖሩ፣

፭፣ ወሞቱ ጀኤሆሙ ውሉዳ ለኑሐ ሚን መሐሎን ወኪሌዎን ወተር ፊት ይእቲ ብእሲት እምታ ወእም ጀሆሙ ደቲቃ ፤

የኑሐሚን ሁለቱ ልጆቹ መሐ ሎንና ኬሌዎን ሞቱ ፤ ያችም ሴት ከባሲና ከሁለቱ ልጆቹ ተለይታ ብቻዋን ቀረች ፤

፮፣ ወተንሥአት ይእቲ ወጀኤሆን መራዕዊሃ ወተመይጦት እምሐቅለ ሞዓብ እስመ ሰምዓት ከመ ተሠሃ ሎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከመ የሀሰሙ እክለ ፤

እርሷ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋር /ሁለቱን ምራቶቿን ይዛ/ ተነሣች ፤ እህል ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወገኖቹ ጅኤልን ይቅር እንዳላቸው ሰምታለችና ከሞዓብ አውራጃ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰች ፤ /ሐተታ/ ከኢየሩሳሌም የመጣ ሰው አግኝታ ጠየቀች ፤ እግዚ አብሔር አገራችንን ታርቋ ታል ማለት ዝናም ለዘር ፤ ጠል ለመከር ሰጥቷታል አላት፤ ይህንም ሰምታ ከዚህ ደስ ብሎኝ እኖራለሁ እንዳልል ባሌም ልጆቼም አልቀዋል ፤ ሀገራ ልግባ ብላ ተነሥታለች ፤

፯፣ ወወዕለት እምውእቱ መካን ኅበ ይነብራ ጀኤሆን መራዕዊሃ ምስሌሃ ወሐራ ውስተ ፍኖት ከመ ይእትዋ ውስተ ምድረ ይሁዳ ፤

ሁለቱ ምራቶቿ ከርሷ ጋራ ከሚኖሩበት ቦታ ወጥታ ወደ ይሁዳ ዕጣ ይሔዱ ዘንድ መንገዳቸውን ሔዱ ፤

፰፣ ወትቤሎን ኑሐሚን ለመራዕ ዊሃ ሐራ እትዋ አብያተ አበዊክን ወእማቲክን ወይግበር እግዚአብ ሔር ምሕረቶ ምስሌክን ከመ ገበርክን ምሕረተ ምስለ እለ ሞቱ ወምስሌየ ፤

ኑሐሚንም ምራቶቿን ወልዳ ትተካልናለች አትሉኝ አፍጅ ቻለሁ ፤ ትወልድልናለች አት ሉኝ አርጅቻለሁ ወደ እናት አባታችሁ አገር ተመለሱ ለሞቱት ባሎቻችሁና ለእኔ በኅ ነገርን እንዳደረጋችሁ እግዚአብሔር ይቅርታውን ያድርግላችሁ አለቻቸው ፤ ለኑሐሚን ማድረግ ለሞቱት ማድረግ ነውና /ወረታ መክፈል ነውና/ ፤

፱፣ ወየሀብክን እግዚአብሔር ትር ከባ ምሕረተ ወዕረፍተ ውስተ አብያተ አምታቲክን ወሰዓሙዮን ፤

በባሎቻችሁ ቤት ዕረፍትን ታገኙ ዘንድ እግዚአብሔር ቸርነቱን ይስጣችሁ ብላ ሳመቻቸው ፤

፲፣ ወጸርሓ ወበከያ ወይቤላሃ ምስ ሌኪ ንጉብእ ውስተ ሕዝብኪ ፤ እነርሱም ከአንቺ ጋር ወደ ወገኖችህ እንመለሳለን /እንሔ ዳለን/ ብለው ድምፃቸውን ከፍ ከፍ አድርገው አለቀሱ ፤

፲፩፣ ወትቤሎን ኑሐሚን እትዋ አዋልድየ ለምንት ትመጽኦ ምስሌየ ቦኑ ዘብየ ዓዲ ውሉድ ውስተ ከርሥየ እለ ያወስቡክን ፤

ኑሐሚንም ልጆቹ ከእኔ ጋራ ለምን ትሔዳላችሁ? ወደ ሀገራችሁ ተመለሱ እንጂ፤ ዳግመኛ ተወልደው አድገው ያገቧችሁ ዘንድ በሆዴ ልጆች አሉኝን አለቻቸው ፤

፲፪፣ እትዋ እንከሰ አዋልድየ እስመ ረሳእኩ እምአውስቦ ዘእም ወለድኩ ውሉድ ወትጸንሐሆሙኑ እስከ አመ ይልሕቱ ፤

ልጆቹ እንግዲህስ ወደ ሀገራ ችሁ ተመለሱ ባል ከማግባት አርጅቻለሁና ልጅ ለመው ለድ ተስፋ አለኝ ብዬ ባል ባገባም የምወልዳቸው ልጆች እስኪያድጉ ድረስ ትጠብ ቋቸዋላችሁን ፤

፲፫፣ ወታጸንዓ ርእሰክን ወኢትትዋ ሰባ አልቦ አዋልድየ እስመ መረረ ተኒ ነፍስየ ጥቀ ፈድፋድ እምኔክን ወዕለት እምኔየ እደ እግዚአብ ሔር ፤

ይህስ ባይሆን ልጆቼን አግብ ታችሁ ራሳችሁን ባጸናችሁ ነበር ፤ እንጂ ሌላ ባላገባች ሁም ነበር ፤ ነገር ግን ከእናንተ መለየት የተነሣ ሰውነቴ ፈጽማ አዝናለችና ፤ የእግዚአብ ሔር ረድኤትም ከእኔ ተለይ ታለችና ልጆቼ እንዲህ አይደ ለም ተመለሱ አለቻቸው ፤

፲፬፣ ወጸርሓ ካዕበ ወበከያ ወሰዓ መታ ለዑርፍ ሐማታ ወተመይ ጦት ኅበ ሕዝባ ወፍትሰ ተለወታ፤

ዳግመኛ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ ፤ አማቷ ኑሐሚን ኡርፍን ሳመቻት ፤ አንድም «ወሰዓመታ ዑርፍ ለሐማታ ይላል» ፤ ዑርፍ ከሞተ አቴቴ ምን አለኝ ከአማቴ የምትል ናትና የአማቷን ጉልበት ሰማ ወደ ወገኖቿ ተመለሰች ፤ ሩት ግን ከሞተ አቴቴ ምን አለኝ ከአማቴ የማትል ደግ ሴት ናትና ተከተለቻት ፤

፲፭፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለፋት ናሁ አተወት ካልዕትኪ ኅበ ሕዝባ ወኅበ አማልክቲሃ እትዊ አንቲኒ ምስለ ካልዕትኪ ፤

ኑሐሚንም ሩትን እነሆ ባልን ጀራሽ ዑርፍ ወደ ወገኖቿና ወደ ጣዖቶቿ ተመለሰች ፤ አንቺም ከባልንጀራሽ ጋር ተመለሽ አለቻት ፤

፲፮፣ ወትቤላ ሩት ኢይትከሃለኒ ከመ እንደገ ወከመ እትመየጥ እምድገሬኪ ኅበ ሐርኪ አንቲ አሐውር ውጎበ ኅደርኪ አገድር ሕዝብኪ ሕዝብዬ ወአምላክኪ አምላኪዬ ውጎበ ሞትኪ እመውት ወህዩ እትቀበር ፤

ሩትም እተውሽ ዘንድ አንቺ ንም ትቼ እመለሰ ዘንድ አይቻለኝም፣ አንቺ ከሐድሽ በት እሔዳለሁ ፤ ከአደርሽ በትም አድራለሁ ወገንሽ ወገኔ ፈጣሪሽ ፈጣሪዬ ነውና በሞት ሽበት እሞታለሁ በተቀበርሽ በትም እቀበራለሁ ፤

፲፯፣ ከመዝ ለይረሰዩኒ እግዚአብሔር ወከመዝ ለይኩን ከመ አልበ ዘይፈልጠኒ እምኔኪ ዘእንበለሞት፣

ከሞት በቀር ከአንቺ የሚለ የኝ እንደሌለ ብላ የያዘችውን እየጣለች እንዲህ ይጣለኝ እግዚአብሔር የአንቺን ሞት ለእኔ ያድርገው አለቻት ፤

፲፰፣ ወሶበ ርእየት ኑሐሚን ከመ አጽንዓት ልባ ለሐዊር ምስሌሃ ኅደገት እንከ ብሂሎታ ፤

ኑሐሚንም ሩት ከእርሷ ጋራ ለመሔድ ልቡናዋን እንደ አጸናች ባየች ጊዜ ከዚያ በኋላ ተመለሽ ማለቷን ተወች ፤

፲፱፣ ወሐራ ጄኤሆን እስከ በጽሐ ቤተልሔም ወደምፀት ኩላ ሀገር በእንቲአሃ ወይቤልዋ ሕያውትኑ አንቲ ኑሐሚን ፤

ኑሐሚንና ሩትም ቤተልሔም እስኪደርሱ ድረስ በአንድነት ሔዱ ፤ መምጣቷም በሀገር ሁሉ ተሰምቶ ሕዝቡ ይወዷት ነበርና ኑሐሚን ደኅና ነሽ ? እያሉ በእልልታ ተቀበሏት ፤

፳፣ ወትቤሎን ኢትሰምያኒ ኑሐሚን አላ ስምያኒ መራራ እስመ መረርኩ ፈድፋደ ወብዙጋ ፤

ኑሐሚንም ፈጽሜ አዝኛለ ሁና ምርርት በሉኝ እንጂ ለምን ጥዕምት ትሉኛላችሁ? ኅዝንት በሉኝ እንጂ ለምን ፍሥሕት ትሉኛላችሁ ? ሕጽጽት በሉኝ እንጂ ለምን ምልዕት ትሉኛላችሁ ? አለ ቻቸው ፤

፳፰፣ ወአንሰ ምልዕትዮ ሐርኩ ወእራቅዮ አግብአኒ እግዚአብሔር ለምንት ትብላኒ ኑሐሚን እንዘ እግዚአብሔር አሕሰረኒ ወፈድፋደ አሕመመኒ ፤

እኔ ብዙ ሁኔ ሔድኹ ፤ እግዚአብሔር ብቻዬን መለሰኝ፣ ስለ

ዚህ እግዚአብሔር አዋርዶኝ ሳለ ፤ ፈጽሞም አሳዝኖኝ ሳለ ለምን ፍሥሕት ትሉኛላችሁ?

፳፻፣ ወገብአት ኑሐሚን ወሩት መርዓታ ሞአባዊት ወአተዋ እምሐቅለ ሞዓብ ወበጽሐ ውስተ ቤተልሔም አመ ቀዳሚ ማዕረረ ሰገም ፤

ኑሐሚንም የሞዓብ ሰው ከምትሆን ከምራቷ ከሩት ጋር ከሞዓብ አውራጃ ተመልሳ በገብሱ መከር መጀመሪያ ወደ ቤተልሔም ደርሰው ከዚያ ገቡ ፤

ምዕራፍ ፪

፩፣ ወባቲ ለኑሐሚን ብእሲ ዘየአምሮ ለምታ ወውእቱሰ ብእሲ ጽኑዕ ወከሃሊ እምአዝማዲሁ ውእቱ ለአቤሚሌክ ወስሙ ባየሰ፣

ለኑሐሚን ባሏን የሚያውቀው /በመውረስ የሚዘመደው/ ሰው ነበራት ፤ ያም ሰው በእው ቀት የጸና ከአቤሚሌክ ከዘመ ዶቹ ወገን የሚሆን የሚቻ ለው ነበር ፤ ስሙም ባየሰ ይባላል ፤ /ሐተታ/ ጽኑዕ የዕው ቀት የነገር ፤ ከሃሊ የብዕል ነው ፤

፪፣ ወትቤላ ሩት ሞዓባዊት ለኑሐሚን እሐርኑ ውስተ ገራህት እዕሪ

እክለ ኅበ እለ ረከብኩ ሞገሰ ወትቤላ ሐራ ወለትዮ ፤

የሞዓብ ሴት የምትሆን ሩት ኑሐሚንን ባለሚልነትን ከአገ ኘሁበት ቦታ እህልን ለቅሚ እመጣ ዘንድ ወደ ቃርሚያ ልሔድን አለቻት ፤ እሷም ልጄ ሐጂ እግዚአብሔር ይከተልሽ አለቻት ፤

፫፣ ወሐረት ወአረየት እምውስተ ገራህት እንዘ ትተልዎሙ ለእለ የዓጽዱ ወበጽሐት ውስተ ፩ዱ ኅብር እምገራህቱ ለባየሰ ዘእም ዘመዱ ለአቤሚሌክ ፤

አጫጆችን እየተከተለች ከእርሻው ልትለቅም ሔደች የአቤሚሌክ ወገን ከሚሆን ከባየሰ እርሻ ወደ አንድ ወገን ደረሰች፤

፬፣ ወመጽአ ባየሰ እምነ ቤተልሔም ወይቤሎሙ ለእለ የዓጽዱ እክለ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወይቤልዎ ይባርክ እግዚአብሔር፣

ባየሰም ከቤተልሔም መጥቶ እህል የሚያጭዱ ሠራተኞቹን እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን ማለት እግዚአብሔር ኃይል ይስጣችሁ አላቸው፣ እነርሱም እግዚአብሔር ያክብርህ ያብዛህ አሉት፤

፳፮፣ ወይቤሎ ባየስ ለወልዱ ዘይቀውም ላዕለ እለ የፃጽዱ እንተ መኑ ዛቲ ወለት ፤

ባየስም በአጫጆቹ ላይ የተሾመ ብላቴናውን ይህች ብላቴና የማን ልጅ ናት ? አለው ፤ በምን አውቆ ቢሉ በእንግድነቷ ስታፍር አይቶ ፤ አንድም በግብሯ በጅኤል አጫጆ ለማራራ ፤ ማራራ ለወፍ እንዲያተርፍ ሥርዓት ተሠርቷል ፤ እርሷ ግን አጥርታ ስትለቅም አይቶ ፤

፳፯፣ ወአውሥአ ውእቱ ወልድ ዘይቀውም ላዕለ እለ የፃጽዱ ወይቤሎ እንታክቲ ወለት ሞፃባዊት እንተ ገብአት ምስለ ኑሐሚን እምሐቅለ ሞፃብ ፤

በአጫጆቹ ላይ የተሾመው ብላቴናም ይህችማ ከኑሐሚን ጋራ ከሞፃብ አውራጃ የመጣች የሞፃብ ሴት ናት ብሎ መለሰለት ፤

፳፰፣ ወትቤሎ እዕሪ ወአስተጋብእ እምዘወድቀ እምከላስስት እምድጎ ሬሆሙ ለእለ የፃጽዱ ወመጽአት ወቆመት እምነገህ እስከ ይእዜ ወኢጎደገት ንስቲተ እምውስተ ገራህት ፤

እርሷም ከአጫጆች በኋላ ከነደው የወደቀውን እንድለቅም ብላ መጥታ ከጧት እስከአሁን ቃርሚያ ስትለቅም

የቆየች ናት አጥርታ ከመልቀሟ የተነሣም ጥቂትስ እንኳ ከቀርሟያው አልተወችም ፤ አንድም ከአለማግኘቷ የተነሣ አንድ ዛግስ እንኳ በእቃዋ አላኖረችም ፤

፳፱፣ ወይቤላ ባየስ ለፋት ኢሰማዕ ኪኑ ወለትየ ኢትባኢ ውስተ ገራህተ ባዕድ ለአስተጋብእ ወኢት ሐራእምዘየ ትልዊዮን ለአዋልድዮ፤

ባየስም ፋትን አንቺን መውረስ እንዲገባኝ አልሰማሽምን ልጄ ቀርሟያ ለመልቀም ወደ ባዕድ እርሷ አትግቢ ፤ ከዚህም አትሂጂ ልጆቼን በየት ዋሉ ፤ በየት አደሩ እያልሽ ተከተያቸው ፤ አንድም /ኢሰማዕኪኑ ወለትየ/ ፤ ልጄ ወደ ባዕድ ርሻ ለመልቀም አትግቢ የተባለውን የሀገሩን ልማድ አልሰማሽምን ? ከዚህ ወደ ሌላ አትሐጅ ልጆቼን ተከተያቸው እንጂ አላት ፤

፴፩፣ ወነጽሪ ውስተ ገራህት ኅበ የፃጽዱ ወትልዊዮሙ ናሁ አዘዝኩ ደቀ ከመ አልቦ ዘይለክፈኪ ወእመኒ ጸማእኪ ሐራ ኅበ ንዋይ ወስትዩ እምዘአምጽኡ ደቅ ፤

አጫጆቹ የሚያጭዱበትን ቦታ ተመልከች ፤ የሚከለክልሽም አንዳይኖር እነሆ ልጆቼን አዝገልሻለሁ ውሃ ብትጠ

ሚም ወደ ንዝ ሔደሽ የእኔ ብላቴኖች ከአመጡት ውሃ ጠጪ አላት ፤

፲፫፣ ወወድቀት በገጸ ወሰገደት ውስተ ምድር ወትቤሎ እመረከ ብኩ ሞገስ በቅድመ አዕይንቲክ ዑቀኒ እስመ እንግዳ አነ ፤

እግር ከግንባር አድርጋ ሰግዳ በፊትህ ባለሟልነትን ከአገኘህ ሁስ እኔ እንግዳ ነኝና እወቀኝ አለችው ፤

፲፩፣ ወአውሥአ ባየስ ወይቤላ ዜና ዜነዉኒ ኮሎ ዘገበርኪ ምስለ ሐማትኪ እምድጎሪ ሞተ ምትኪ ወእፎ ጎደጊ አባኪ ወእመኪ ወብሔሪ ሙላድኪ ወመጸእኪ ኅበ ሕዝብ ዘኢተአምሪ ትካት ፤

ባየስም ባልሽ ከሞተ በኋላ ለአማትሽ ያደረግሽውን በጎ ነገር ሁሉ ነግረውኛል ፤ አባት እናትሽንና የተወለድሽ በትን ሀገር ትተሽ ቀድሞ ወደማታውቂው ወገን እንደ ምን እንደ መጣሽ ነግረውኛል፤

፲፪፣ ወይዕሢኪ እግዚአብሔር በከመ ገበርኪ ወይኩን ዕሢትኪ ፍጹመ በኅበ እግዚአብሔር አምላክ ጅኤል ዘመጸእኪ ኅቤሁ ከመ ትትአመኒ በክነፊሁ ፤

ለአማትሽ በጎ ነገርን እንደ አደረግሽ እግዚአብሔር ዋጋ ሽን ይስጥሽ በክንፈ ረድኤቱ

ታምኝ ዘንድ ወደ እርሱ በመጣሽበት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋሽ ፍፁም ይሁን ብሎ መለሰላት ፤

፲፫፣ ወትቤሎ ፋት ረከብኩ ሞገስ በቅድመ አዕይንቲክ እስመ አስተፍ ሣእከኒ ወናዘዝኩ ለልቦ አመትክ ወናሁ አነ እከውነክ ከመ አሐቲ እምነ አዕማቲክ ፤

ፋትም ደስ አሰኝተኸኛልና የእኔን የባሪያህን ልቡና ፤ አረጋግተኸዋልና በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ ፤ እነሆ እኔም ከባሪያዎችህ እንደ አንዲቱ እሆንልሃለሁ አለችው፤

፲፬፣ ወይቤላ ባየስ ሶበ ኮነ ጊዜ ምላሕ ንዲ ዝዮ ወብልዲ ኅብስተ ወትጸብሒ ኅብስተኪ በብሔዕ ወነበረት ፋት እመንገለ ዝሆሙ ለእለ የፃጽዱ ወአስተጋብእ ላቲ ባየስ ጥሕነ ወበልዐት ወፀግበት ወአትረፈት ፤

ባየስም በምላ ጊዜ ወደዚህ መጥተሽ እንጀራ ብዩ ፤ እንጀራሽንም በመጣጣው /በወጥ/ አጥቅሻ አላት ፤ ፋትም በአጫጆቹ አጠገብ ተቀመጠች ፤ ባየስም በሰውን ታፍኖ ሰጣት ፤ በልታ ጠግባ አተረፈች ፤

፲፭፣ ወተንሥአት ትትቀረም ወአ ዘዘመ. ባዖስ ለደቁ ወይቤሎሙ ለትዕሪ ማዕከል ከላስሱት ወኢታስ ተሐፍርዋ ፤

ትለቅም ዘንድ ተነሣች ባዖስም ብላቴኖቹን በነደው መካከል ገብታ ትልቀም አትከልክ ሷት ፤

፲፮፣ ወፁሩ ላቲ እምዘ አስተጋብአት ወጎድጉ ላቲ ወትብላዕ ወትዕሪሂ ወኢትገሥጽዋ ፤

የሰበሰበችውንም ተሸከሙላት /አሸክሟት/ ፤ ተወላት አትቅ ረጧት ለቅማ ትብላ አትቆ ጧት ብሎ አዘዛቸው ፤

፲፯፣ ወዐረየት እምገራህት እስከ መስዋ ወዘበጠቶ ለዝክቱ ዘአስተጋ ብአት ወኮነ ሰገም በመስፈርተ ኢፍ ፤

እስኪመሽም ድረስ ከእርሻው ለቀመች ፤ የሰበሰበችውንም ወቃችው፣ የወቃችውም ገብስ ኢፍ በሚባል መስፈሪያ ሆነ ማለት አሥር ላዳን ሆነ ኢፍ አሥር ላዳን የሚይዝ ነውና ፤

፲፰፣ ወነሥአት ወአተወት ሀገረ ወርእየት ሐማታ ዘዐረየት ወአ ምጽአት ሩት ወወሀበታ ዘአትረ ፈት እምድገረ ጸግበት ፤

ይህንም ይዛ ወደከተማ ገባች ፤ አማቷ ኑሐሚንም የለቀመች ውን አየች ፤ ሩትም በልታ

ከጠገበች በኋላ ያተረፈችውን አውጥታ ሰጠቻት ፤

፲፱፣ ወትቤላ ሐማታ በአይቴ ዐረይኪ ዮም ወበአይቴ ገበርኪ ቡሩክ ለይኩን ዘአእመረኪ ፤

አማቷ ኑሐሚንም ዛሬ ወዴት ለቀምሽ ? ወዴትስ ስትሠራ ዋልሽ ? በፍቅር ያወቀሽ ሰው ፤ አንድም ያደረግሽውን በጉነት አውቆ ይህን ያደረ ገልሽ ሰው የተመሰገነ ይሁን አለቻት ፤

ወአይድዓታ ሩት ለሐማታ በአይቴ ገብረት ወነገረታ ስሞ ለውእቱ ብእሲ ዘነቤሁ ወዓልኩ ዮም ባዖስ ውእቱ ፤

ሩትም ለአማቷ በወዴት ስትሠራ እንደዋለች ነገረቻት፣ ዛሬ የዋልኩበት የዚያም ሰው ስሙ ባዖስ ይባላል ብላ ነገረ ቻት ፤

፳፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለመርዓታ ቡሩክ ውእቱ እግዚአብሔር እስመ ኢገደገ ምሕረቶ ምስለ ሕያዋን ወምስለ ምውታን ፤

ኑሐሚንም ምራቷን ሕያዋን ከምንሆን ከእኛ ጋርና ሙታን ከሆኑ ከእነ አቤሚሌክ ጋር ቸርነቱን አልተወምና እግዚ አብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለቻት ፤

ምዕራፍ ፫

ወትቤላ ኑሐሚን ብእሲሁስ ቅሩብነ ውእቱ እምእለ ይትሐመወን፤

ኑሐሚንም ሰውየውስ እኛን መውረስ ከሚገባቸው ወገን አቅራቢያችን ነው አለቻት ፤

፳፩፣ ወትቤላ ሩት ለሐማታ እስመ ይቤለኒ ምስለ አዋልድየ ትልዊ እስከ ዮጎልቅ ማዕረርነ ፤

ሩትም አማቷ ኑሐሚንን አዝ መራችን እስኪያልቅ ድረስ ልጆቹን ተከተይ ብሎኛልና እከተላለሁ አለቻት ፤

፳፪፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለሩት መርዓታ ሠናይ ወለትየ ሶበ ትተልዊ አዋልዲሁ ወኢይርከቡኪ ውስተ ገራህተ ባዕድ፤

ኑሐሚንም ምራቷ ሩትን ልጄ ልጆቹን ብትከተይ መልካም ነው፣ ከባዕድ ሰው /ከሌላ ሰው/ እርሻም አያግኙሽ አለቻት፤

፳፫፣ ወተለወቶን ሩት ለአዋልደ ባዖስ ከመ ትዕሪ እስከ አመ ዮጎልቅ ማዕረረ ሰገም ወሥርናይ ወነበረት ምስለ ሐማታ፤

ሩትም የገብሱና የስንዴው መከር /አዝመራ/ እስኪያልቅ ድረስ የባዖስን ልጆች ተከተለ ቻቸው ፤ ከአማቷ ከኑሐሚን ጋራም ኖረች ።

፩፣ ወትቤላ ኑሐሚን ለሩት መርዓታ ወለትየ ኢየሁዳው ለኪ ዕረፍተ ከመ ትሠኒ ላዕሌኪ፤

ኑሐሚን ምራቷ ሩትን ልጄ አንቺ ለእኔ በጎ ነገር ስታደርገልኝ እኔስ ላንቺ በጎ ነገርን አላደርግምን አለቻት ፤

፪፣ ወይእዜኒ አኩሳ ባዖስ ማእምርነ ዘምስለ አዋልዲሁ ሀሎኪ ናሁ ውእቱ ይገብር ውስተ ዓውደ እክሉ ዮም በዛቲ ሌሊት ፤

አሁንም ከልጆቹ ጋር ያለሽ በት ባዖስ በመውረስ የሚያውቀን አይደለምን ? እነሆ ዛሬ አውድማውን ይጥላል ፤ በዚችም ሌሊት ከአውድማው ያድራል፤

፫፣ ወአንቲስ ተሐፀቢ ወተቀብዒ ወተላበሲ አልባሰኪ ወሐራ ጎበ ዓውደ እክሉ ወአልቦ ሰብእ ዘይሬእየኪ እስከ ዮጎልቅ በሊዕ ወሰትይ፤

አንቺ ግን ገላሽን ታጥበሽ ፤ ሽቱ ተቀብተሽ ፤ ልብሰሽን ለብሰሽ ወደ እህሉ አውድማ ሒጅ ፤ አንድም ሒደሽ ከክምሩ በኋላ ዘወር ብለሽ ተቀመጭ ፤ መብሉ መጠጡ እስኪፈጸም ድረስ የሚያይሽ ሰው አይኑር አለቻት ፤ ጅኤል ዓይን አፋር ናቸውና ፤ ሲበሉ ሲጠጡ የሚያያቸው አይወዱ ምና እንዲህ አለች ፤

፱፣ ወሶበ ሰከበ አእምሮ መካኖ ንበ ኖመ ወህዮ ሑሪ ወክሥቲ ንበ እገራሁ ወሰከቢ ወውእቱ ለሊሁ ይኤዝኪ ዘከመ ትገብሪ ፤

በተኛ ጊዜም የተኛበትን ቦታ አውቀሽ ከዚያ ሒደሽ ከእግሩ ዘንድ ገለጥ አድርገሽ ተኚ ፤ ከቀኝ ወደ ግራ ከግራ ወደ ቀኝ ሲዘዋወር ያገኝሻል ፤ እኔ ገረድህ ሩት ነኝ ፤ አወራረስ አቆራረስ ይገባሃል /ይገባኛል/ ብዬ መጥቻለሁ በይው፣ ያን ጊዜ እንደምታደርገው እሱ ያዝሻል አለቻት ፤

፳፣ ወትቤላ ሩት ኩሎ ዘከመ ትቤልኒ እገብር ፤

ሩትም ያልሸኝን ሁሉ አደር ጋለሁ አለቻት ፤

፳፩፣ ወሐረት ንበ ዓውደ እክል ወገብረት ኩሎ ዘከመ አዘዘታ ሐማታ ፤

ወደ እህሉ አውድማ ሒዳም አማቷ ኑሐማን እንደ አዘዘቻት አደረገች ፤

፳፪፣ ወበልዐ ወሰትዮ ባዖስ ወተፈ ሥሐ ልቡ ወሐረ ወሰከበ ንበ ክምር ወመጽአት ጽሚተ ወከሠ ተት ንበ እገራሁ ወሰከበት ፤

ባዖስም በልቶ ጠጥቶ ልቡና ውን ደስ ብሎት ከክምሩ ዘንድ /ከምርቱ/ አጠገብ ተኛ፣ እሷም ቀስ ብላ መጥታ ከእግሩ ዘንድ ገልጣ ተኛች ፤

፳፫፣ ወመንፈቀ ሌሊት ከዊኖ ነቅሐ ባዖስ ወደንገወ ወረከበ ብእሲተ ንበ እገራሁ ፤

መንፈቀ ሌሊት በሆነ ጊዜ ባዖስ ከእንቅልፍ ነቃ ፣ ከእግሩ አጠገብ ሴት ተኝታ አግኝቶ ደነገጠ ፤

፳፬፣ ወይቤላ መኑ አንቲ ወትቤሎ አነ ሩት አመትከ ወክድነኒ ጽንፈ ልብስከ እስመ መስተሐምው አንተ ፤

አንቺ ማነሽ ? አላት ፤ እርሷም እኔ ባሪያህ ሩት ነኝ ፤ አንተ እኔን መውረስ የሚገባህ ነህና የልብስህን ጫፍ አልብሰኝ አለችው ፤

፳፭፣ ወይቤላ ባዖስ ቡርክት አንቲ ለእግዚአብሔር ወለትዮ እስመ ሐየሰት ምሕረት ደገሪት እም ቀዳሚትኪ ዘኢሖርኪ ወኢተለ ውኪ ወራዙተነ ነዳዩን ወአብ ዕልተ ፤

ባዖስም ልጄ አንቺ ለእግዚአብሔር የተባረክሽ ፍጥረት ነሽ ፤ ሽማግሌ ነው ብለሽ ወደ ጌልማሳ ፣ መልክ ጥፉ ነው ብለሽ ወደመልክ መልካም ፣ ድኃ ነው ብለሽ ወደ ባለጠጋ ያልሔድሽ /አለመሔድሽ/ ከቀድሞው በጌነትሽ የዛሬው በልጧልና ፤

፲፩፣ ወይእዜኒ ወለትዮ ኢትፍርሒ ኩሎ ዘትቤልኒ እገብር ለኪ ወየአምር ኩሎ ነገደ ሕዝብዮ ከመ ብእሲተ ኃይሎሙ አንቲ ወከመ መስተሐምው አነ ወባሕቱ ቦ መስተሐምው ዘይቀርብ እምኔዮ፣

አሁንም ልጄ አትፍሪ ፣ ያልሽኝን ሁሉ አደርግልሻለሁ ፣ አንቺ የሠራዊታቸው አለቃ ሚስት እንደሆንሽ እኔም አወራረስ አቆራረስ የሚገባኝ እንደ ሆንሁ ወገኖቼ ሁሉ ያውቃሉ፣ ነገር ግን በአወራረስ በአቆራረስ ከእኔ የሚቀርብ አለ ፤

፲፪፣ ቤቲ ዛተ ሌሊተ ወሶበ ጸብሐ ለእመ ተሐመወ ሠናይ ውእቱ ለይትሐመውኪ ወለእመሰ አፈ ቀደ ይትሐመው ውእቱ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አነ እትሐመውኪ ወቤቲ እስከ ይጸብሕ ፤

የዛሬን ሌሊት እደሪ ፣ ከነጋ በኋላ ያ ሰውዬ እወርሳለሁ ቢል በኅ ነው ፣ ባይወድ ግን እሱን ጠይቄ እኔ እንድወርስሽ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፣ እስኪነጋ ድረስ እደሪ አላት ፤

፲፫፣ ወቤተት ንበ እገራሁ እስከ ይጸብሕ ወተንሥአት እንበለ ይትረአይ ሰብእ ፤

እስኪነጋም ድረስ ከእግሩ በታች ተኝታ አደረች ፣ ሰውና ሰው ሳይተያይ ጨለማ ጭምር ሳለ ተነሣች ፤

፲፬፣ ወይቤ ባዖስ አልቦ ዘየአምር ከመ መጽአት ብእሲት ንበ ዓውደ እክል ፤

ባዖስም ወደ እህሉ አውድማ ሴት እንደመጣች የሚያውቅ ሰው አይኑር አለ ፤

፲፭፣ ወይቤላ አምጽኢ ልብስ ዘሳዕሌኪ ወአንዝ ወሰፈረ ውስቴቱ ሳድሰ እክለ ሰገም ወአዖራ ወቦአት ውስተ ሀገር ፤

የለበሰሽውን ልብስ አምጭ ብሎ ልብሷን ዘርግቶ እንዳታፍር ስድስት ላዳን ገብስ ሰፍሮ በልብሷ ቋጥሮ አሸከማት ፣ ይዛ ወደ ሀገር ገባች ፤

፲፮፣ ወአተወት ሩት ንበ ሐማታ ወትቤላ ምንት ዝንቱ ወለትዮ ወአይድአታ ኩሎ ዘከመ ገብረ ሳቲ ውእቱ ብእሲ ፤

ሩትም ወደ አማቷ ወደ ኑሐማን ገባች ፣ እሷም ልጄ ይህ ምንድን ነው ? አለቻት ፣ እሷም ያ ሰው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት ፤

፲፯፣ ወትቤላ እሎንተ ስድሰ እክለ ሰገም ወሀበኒ ወይቤላኒ ኢትእትዊ እራቀኪ ንበ ሐማትኪ ፤

ወደ አማትሽ እራቁትሽን /ባዶሽን/ እንዳትመለሽ ብሎ ይህን ስድስት ላዳን ገብስ ሰጠኝ አለቻት ፤

፲፰፣ ወትቤላ ንበሪ ወለትዮ እስከ ትሬእዪ ከመ ኢይወድቅ ቃልዮ እስመ ኢያረምም ውእቱ ብእሲ ወኢያዓርፍ ዮም እስከ ይገብር ለዝንቱ ነገር ፤

ያ ሰው ዝም አይልምና ይህንም ነገር እስኪያደርገው ድረስ አያርፍም እና ከቃሌ የሚዘነጋ /የሚቀር/ እንደሌለ እስክታዩ ድረስ ልጄ አርፈኸ ተቀመጪ አለቻት ።

ምዕራፍ ፬

፩፣ ወዐርገ ባዖስ ኅብ አንቀጽ ወነበረ ህዩ ወመጽአ ዝክቱ መስተሐምው ዘይቤ ባዖስ ይገልፍ ወይቤሎ ባዖስ ገሐስ ወንበር ዝዩ እስከ ንትናገር ወግኅሠ ወነበረ ፤

ባዖስ ወደ አደባባይ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ ፣ ባዖስ ከእኔ የሚቀርብ አወራረስ አቆራረስ የሚገባው አለ ያለው ሰው አልፎ ይሔድ ዘንድ ወደ አደባባይ መጣ ፣ ባዖስም እስክ ንነጋገር ድረስ ወደ አደባባይ ገብተህ ተቀመጥ አለው ፣ እሱም ገብቶ ተቀመጠ ፤

፪፣ ወነሥአ ባዖስ ፲ተ ዕደወ እምሲ ቃናተ ሀገር ወይቤሎ-ሙ ንበሩ ዝዩ ወነበሩ ፤

ባዖስም ከሀገር ሽማግሌዎች አሥር ሰዎች አምጥቶ በአደ

ባባይ ተቀመጡ አላቸው ፣ እነሱም ተቀመጡ ፤

፫፣ ወይቤሎ ባዖስ ለመስተሐምው መክፈልተ ገራህት ዘእኑነ አቤሚሌክ አግብእ ላቲ ለኑሐሚን እንተ አተወት እምሐቅለ ሞዓብ ፤

ባዖስ መውረስ የሚገባውን ሰው የወንድማችን የአቤሚ ሌክን ዕጣ ከሞዓብ አውራጃ ለተመለሰች ለኑሐሚን መልስ ላት አለው ፤

፬፣ ወአንሰ ነገርኩክ ትሰማዕ እንዘ እብል ኅረይ ለከ በቅድመ እለ ይነብሩ ወበቅድመ ሕዝብ እመሰ ትትሐመው ተሐመው ወእመሰ ኢትትሐመው አይድኣኒ ፤

እኔ ትሰማኝ ዘንድ በአደባባይ በተቀመጡ በአለቆችና በሕ ዝቡ ፊት የሚሻልህን ምረጥ ብዬ ነገርኩህ አወራረስ የሚገባ ለእኔ ነው ትለኝ እንደሆነ ውረስ ፣ አልወርስም ትለኝ እንደሆነም ንገረኝ ፤

ወአእምር እስመ ዘይቀድምሰ ተሐምዎ አንተ ወአነ እምድኅሬክ ወይቤሎ አነኑ ውእቱ መስተ ሐምው ፤

አስቀድሞ አወራረስ አቆራረስ የሚገባህ አንተ ነህና ከአንተ ቀጥቶ እኔ ነኝ እና ልውረስ የማትል ከሆነ መርምረህ እወቅ /እኔ ልወቅ/ አለው ፣ እርሱም ወራሹ እኔ ነኝን አለው ፣ አይቻለኝም ድሀ ነኝ ማለቱ ነው ፤

፭፣ ወይቤሎ ባዖስ ከመ ነሣእከ ገራህተ እምእደ ኑሐሚን ወእምነ ፍት ሞአባዊት ብእሲቱ ለዘሞተ ወኪያሃኒ ርቱዕ ትንሣእ ከመ ታቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ፣

ባዖስም ከኑሐሚን እጅና ከሚቹ ከመሐሎን ሚስት ከፍት እጅ ርስቱን እንደወ ሰድኸ አሁንም እሷን አግብ ተህ በርስቱ ላይ የሞተውን ሰው ስሙን ታስጠራለት ዘንድ ይገባል አለው ፤

፮፣ ወይቤ መስተሐምው ኢይክል ተሐምዎ ከመ ኢይገጉል ርስትዮ ተሐም ለርእስከ ተሐምዎ ዘዘአዮ እስመ ኢይክል ተሐምዎ ፤

ያም መውረስ የሚገባው ሰው ርስቱን እንዳላጣ መውረስ አይቻለኝም አለ ፣ ርስት ከበዛ ይጠፋልና ፣ አንድም ይህን ርስቱን እንዳላጣ ብዬ ላገባት አይቻለኝም ፣ እኔ የሁለት ሴት ሴት መሥራት ሁለት ሴት ማሳደር አይቻለኝምና ለእኔ የሚገባውን አወራረስ አንተ ውረስ አለው ፤

፯፣ ወከመዝ ውእቱ ከኑኔሁ ለተሐምዎ በቅድመ እስራኤል ወበእንተ ተዋልጦ ከመ ያቅም ቃሎ ፤

በጁኤል ፊት የአወራረስ ሥር ዓት እንዲህ ነው ፣ ቃሉንም ያፀና ዘንድ አወራረሱን የሚለ

ውጥ ሰው እንዲህ ነው ፣ አንድም ሚስቱን በአወራረስ የሚለውጥ ሰው ሥርዓቱ እንደ ዚህ ነው ፤

ወይፈትሕ ውእቱ ብእሲ ሣዕኖ ወይሁቦ ለካልዑ ዘይትሐመው ተሐምዎ ዚአሁ ወከመዝ ውእቱ ስምዑ በውስተ እስራኤል ፤

ያ ሰው ጫማውን አውልቆ አወራረስ አቆራረስ ለሚገባው ለወንድሙ ይሰጠዋል ፣ በጁ ኤልም ዘንድ ምስክሩ /ምስክርነቱ/ እንዲህ ነው ፣ ሐተታ ጫማ ለእግር ጽንዕ ወይም ቤዛ እንደሆነ ጽንዕ የሚሆን ልጅ ለወንድሜ እወልድለት ነበረ ፣ ቀረብኝ አንተ ግን አግብተህ ውለድለት ሲል ፣ አንድም እኔ ሥርዓት አፍ ራሽ ነኝ ፣ አንተ ግን በሥር ዓት አለህ ሲል ነው ፣ በዚህም ቤተ ፍቱሐነ አሣዕን እየተባሉ ሲሰደቡበት ኑረዋል ፤

፰፣ ወይቤሎ መስተሐምው ለባዖስ ንሣእ ለከ ተሐምዎ ዘዘአዮ ወፈትሐ ሣዕኖ ወወሀቦ ፤

አወራረስ የሚገባው ሰውም ባዖስን ለእኔ የሚገባኝን አወራረስ አንተ ውረሰው ብሎ ጫማውን አውልቆ ሰጠው ፤

፱፣ ወይቤሎ-ሙ ባዖስ ለሊቃናት ወለኩሉ ሕዝብ ስምዑ አንትሙ

የም ከመ ነግረኩ ኩሎ ዘአቤሚ ሌክ ወኩሎ ንዋዮሙ ለኬሌዎን ወለመሐሎን እምእዴሃ ለኑሐ ሚን ፤

ባዖስም አለቆቹንና ሕዝቡን የአቤሚሌክን ገንዘብ የኬሌዎ ንንና የመሐሎንንም ገንዘብ ሁሉ በአወራረስ ከኑሐሚን እጅ ዛሬ እንደተቀበልሁ ስሙ ፤

፲፫ ወለፋት ሞዓባዊት ብእሲተ መሐሎን ነግረክዋ ሊተ ትኩነኒ ብእሲተ ወከመ አቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ወኢይጥፋእ ስሙ እምአጋዊሁ ወእምነገደ ሕዝቡ ስምዕዮ አንትሙ ዮም ፤

የሞዓብ ሴት የምትሆን የመሐሎን ሚስት ፋትንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ለሞተው ለመሐሎን በርስቱ ላይ ስሙን የሚያስጠራ ልጅ እወልድለት ዘንድ ከወገኑ ነገድና ከወንድ ሞቹ ተለይቶ ስሙ እንዳይ ጠፋ እንዳገባኋት ዛሬ እናንተ ምስክሮች ናችሁ አላቸው ፤

፲፬ ወይቤሉ ኩሎ ሕዝብ በጎበ አንቀጽ ስምዕክ ንሕነ ፤

በአደባባይ የተቀመጡት ሕዝቡ ሁሉም እኛ ምስክሮ ችህ ነን አሉ ፤

ወሊቃናትኒ ይቤልዎ ይረስያ ለከ እግዚአብሔር ለብእሲትከ እንተ

ትበውእ ውስተ ቤትከ ከመ ራሂል ወከመ ልያ እለ ሐነጸሁ ለቤተ ጳኤል ጄኤሆን ወግበር ኃይለ ውስተ ኤፍራታ ወይኩንከ ስም በውስተ ቤተ ልሔም ፤

ሽማግሌዎችም ወደቤትህ የምትገባ ይህችን ሚስትህን እግዚአብሔር ለአንተ የያዕ ቆብን ቤት እንደ አነጹት /እንደ አጸነ/ እንደ ሁለቱ እንደ ራሔልና እንደልያ ያድ ርግልህ፣ በኤፍራታም ኃይልን አድርግ በቤተልሔምም ስም የሚያስጠራ ልጅ ይስጥህ አሉት ፤

፲፭ ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ ወዘርአ የሀብከ እግዚአብሔር በላዕለ ዛቲ ወለት ፤

ወገንህም ትእማር ለይሁዳ እንደወለደችለት እንደ ፋሬስ ወገን ይሁን እግዚአብሔርም ከዚህች ልጅ ዘር ይስጥህ አሉት ፤ አንድም እግዚአብ ሔር ትእማር ለይሁዳ የወለደችለት የፋሬስን ቤት እንደ አጸና የአንተንም ቤት በልጅ በከብት ይነጽልህ /ያጽናልህ/ አሉት ፤

፲፫ ወነሥአ ባዖስ ለፋት ወኮነቶ ብእሲተ ወወሀባ እግዚአብሔር ወፀንሠት ወወለደት ወልደ ፤

ባዖስም ፋትን አገባት ፣ ሚስት ሆነችው ፣ እግዚአብሔርም

ልጅ እንድትወልድ አደረገ ፣ ፀንሳም ወንድ ልጅ ወለደች ፤

፲፬ ወይቤላሃ አንስት ለኑሐሚን ይትባረክ እግዚአብሔር ዘኢያገጥ አኪ ዮም መስተሐምወ በዘይሰ መይ ስምኪ በውስተ እስራኤል ፤

ሴቶችም ኑሐሚንን በእስራ ኤል ዘንድ ስምሽ በሚጠራ ገንዘብ ዛሬ አወራረስ አቆራ ረስ የሚገባው ሰው ያላሳጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስ ገን አሏት ፤

፲፭ ወይከውካኪ በዘታገብኢ ነፍ ሰኪ ወዘዮሐዕኖ ለሲበትኪ እስመ አፍቀረተኪ መርዓትኪ እንተ ወለደት ዘይኔይሰኪ ለኪ እምጁቱ ደቂቅ ፤

ልቡናሽን ከጎዘን ወደ ደስታ በምትመልሽ ገንዘብ የምት መልሽበት ይሆንሻል ፣ ከሰባት ልጆች የሚበልጥ ልጅ የወለ ደችልሽ ምርዓትሽ ወዳሻለ ችና የአረጀ ሰውነትሽንም የሚያድሰው ይሆንሻል አሏት ፤

፲፮ ወነሥአቶ ኑሐሚን ለውእቱ ሕፃን ወአንበረቶ ውስተ ሕፃና ወኮነቶ ሐፃኒተ ፤

ኑሐሚንም ያነን ሕፃን ተቀብላ በክንዲ ታቀፈችው ፣ ሞግዚ ትም ሆነችው ፤

፲፯ ወሰመያሁ አግዋሪሃ ስሞ እንዘ ይብላ እስመ ተወልደ ወልድ

ለኑሐሚን ወሰመዩ ስሞ ኢዮቤድ ወውእቱ አቡሁ ለዕሤይ አበ ዳዊት ፤

ጎረቤቶቿም ለኑሐሚን ልጅ ስለተወለደላት ጎዘንን የሚአ ስረሳ ሲሉ «ሰመያ ስሞ» ስሙን ኢዮቤድ አሉት ፣ ኢዮቤድም ማለት መርስኤ ጎዘን መጽንኤ ርስት ፣ ፀዋሬ ርስአን ማለት ነው ፣ ይኸም ኢዮቤድ የዳዊት አያት የዕሤይ አባት ነው ፤

፲፰ ወከመዝ ውእቱ ትውልዱ ለፋሬስ ፋሬስ ወለደ ለኤስሮም ፤

«ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ» ብሎ ነበርና ከዚያ አያይዞ ትውልድ ለመቀጠር አመጣ ፣ የፋሬስ ትውልዱ እንዲህ ነው ፣ ፋሬስ ኤስሮ ምን ወለደው ፤

፲፱ ወኤስሮም ወለደ ለአራም ወአራም ወለደ ለአሚናዳብ ፤

ኤስሮም አራምን ወለደው ፣ አራምም አሚናዳብን ወለደው ፤

፳ ወአሚናዳብ ወለደ ለነአሶን ወነአሶን ወለደ ለሰልሞን ፤

አሚናዳብ ነአሶንን ወለደው ነአሶንም ሰልሞንን ወለደው ፤

፳፩ ወሰልሞን ወለደ ለባዖስ ወባዖስ ወለደ ለኢዮቤድ ፤

ሰልጥን ባያስን /ቡኤዝን/
 ወለደው ፣ ባያስም ኢየቤድን
 ወለደው ፤
 ጳጳ፣ ወኢየቤድ ወለዶ ለዕሤይ
 ወዕሤይ ወለዶ ለዳዊት ፣
 ኢየቤድ ዕሤይን ወለደው ፣
 ዕሤይም ዳዊትን ወለደው ፤

ተፈጸመ እራት ዘሩት
 የሩትን ዜና የሚናገር መጽ
 ሐፍ ደረሰ ተፈጸመ ፤
 ወስብሐት ለእግዚአብሔር
 እነሣሥቶ ላስጀመረን አስጀ
 ምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብ
 ሔር ክብር ምስጋና ይግባው።

